

CHARLES ALMA BAKER: PENGLIBATAN DALAM PERLUASAN EKONOMI TANAH MELAYU DAN KONFLIK DENGAN PENTADBIRAN BRITISH

Sivachandralingam Sundara Raja

Abstract

This article intends to study the role played by Charles Alma Baker, a New Zealander in developing the Malay States during the period of the Federated Malay States (FMS), from the late 1890s to the early 20th century. It also analyses the administrative hurdles faced by him in carrying out his work. Alma Baker contributed directly to the economy by investing his capital in tin mines and rubber plantations. He carried out surveys and supervised construction of new roads to service the rapid expansion of commercial agriculture and tin mining in the Federated Malay States. Although to a certain extent he was successful, there were many occasions when he had to confront Land Officers, Residents, Residents-General and High Commissioners where he became the victim of official harassment.

Pengenalan

Charles Alma Baker merupakan seorang warganegara New Zealand yang terlibat dalam aktiviti ekonomi di Negeri-negeri Melayu antara 1890-1942. Peranan Baker dilihat semakin menonjol pada tahun-tahun 1890-an selepas penubuhan Negeri-negeri Melayu Bersekutu (NNMB). Ketika itu negeri Perak mengalami pertumbuhan ekonomi yang pesat

dengan penemuan lebih banyak kawasan lombong bijih timah dan pelaburan dari pelabur-pelabur asing. Baker selaku jurukur swasta memperoleh kekayaan melalui kerja-kerja mengukur jalan dan hasil kekayaan tersebut telah dilaburkan dalam pertanian serta perlombongan di negeri Perak.

Usaha Baker untuk menjalankan kerja rasmi dan tidak rasmi sepanjang kehadirannya di Perak telah menyebabkan beliau berhadapan dengan pelbagai halangan yang diwujudkan oleh beberapa pegawai Inggeris secara sengaja. Dasar pentadbir Inggeris seperti Pegawai Daerah, Residen, Residen-General dan Pesuruh Jaya Tinggi yang tidak meluluskan kebanyakan permohonan tanah pertanian dan lombong Baker adalah bertentangan dengan dasar rasmi kerajaan British ketika itu yang ingin mengambil langkah-langkah positif untuk menggalakkan pelaburan di NNMB.

Artikel ini akan memperinci aktiviti Charles Alma Baker dan cabaran yang beliau hadapi dalam era di mana Pejabat Kolonial jelas menunjukkan sokongan bagi pelaburan di Tanah Melayu. Walau bagaimanapun, terdapat perasaan ambivalen yang tinggi pada setiap peringkat pentadbiran yang berkaitan dengan promosi pelaburan di Negeri-negeri Melayu Bersekutu. Alma Baker merupakan mangsa polisi yang kabur ini.

Sejarah Awal Kehidupan Charles Alma Baker

Charles Alma Baker dilahirkan di Otago, New Zealand pada 16 Januari 1857. Beliau mendapat pendidikan awal di Omeru School di New Zealand dan memulakan kerjaya sebagai juruukur kadet di sebuah syarikat hartanah, 'Connell and Moodie'.¹ Kemudiannya beliau telah menjadi seorang juruukur yang bertauliah pada tahun 1881.² Beliau telah mengahwini Florence Isabel, anak perempuan Sir Frederick Whitaker (seorang ahli politik yang terkenal sewaktu era tersebut) pada 1884.

Baker meninggalkan New Zealand pada tahun 1890 dan kehadiran beliau di Perak bukanlah sesuatu yang telah dirancang. Beliau sepatutnya menuju ke Ceylon untuk melanjutkan kerjayanya dalam bidang kejuruukuran, namun hajatnya tidak kesampaian kerana terlepas kapal ke Ceylon. Beliau kemudiannya mendapat tahu tentang kekosongan kerja sebagai juruukur di negeri Perak. Insiden inilah yang telah membawa Baker ke Perak dan menentukan perjalanan hidupnya bagi 30 tahun yang berikut dalam penglibatannya di Tanah Melayu.³

Penglibatan Sebagai Seorang Juruukur Tanah di Negeri Perak

Perak merupakan negeri pertama dalam Negeri-negeri Melayu Bersekutu (NMB) dan merupakan antara negeri yang paling progresif di kalangan NMB. Akibat campur tangan British, Perak telah mengalami pembaharuan yang amat ketara dan menerima beribu-ribu permohonan setiap bulan dalam sektor perlombongan.

Daerah Kinta merupakan salah satu daerah yang paling berpotensi di Perak. Setiap daerah di Perak haruslah diukur dan geran tanah didaftarkan di pejabat mukim. Ini tidak diaplikasikan di daerah Kinta kerana Jabatan Ukur mendapati kesukaran untuk melakukannya apabila mengambil kira jumlah permohonan yang sangat banyak untuk mendapatkan tanah bagi tujuan perlombongan. Bagi menjamin keselarasan, pejabat tanah telah membuat kontrak dengan Alma Baker bagi mengukur tanah yang telah dipohon.

Sistem kontrak ini telah dilanjutkan ke tanah-tanah pertanian. Semua pemohon dikehendaki men deposit yuran di Pejabat Bendahari dan setelah selesainya urusan penilaian, pihak kerajaan akan membayar Juruukur Kontrak.⁴ Baker menjadi juruukur kontrak bagi tanah di daerah Kinta pada tahun 1892 dan tugasnya adalah untuk memastikan tanah tersebut bebas dari apa-apa halangan, seperti pertindihan permohonan. Beliau juga harus membekalkan satu laporan tentang kerja-kerja pengukuran yang dijalankan. Oleh itu Baker telah menggaji enam lagi juruukur untuk bekerja dengannya bagi memastikan kerja pengukuran dijalankan dengan "cepat, tepat dan berterusan".⁵

Malangnya, kontrak Baker telah ditamatkan pada akhir tahun 1897.⁶ Jawatan Beliau sebagai juruukur telah menimbulkan rasa iri hati di kalangan pegawai tanah dan pegawai-pegawai British yang lain. Ini kerana seorang juruukur kerajaan dibayar hanya \$2 untuk mengukur tanah seluas 5 ekar dengan sempadan batu, manakala Baker dibayar sebanyak \$18. Baker memberi satu perempat daripada jumlah tersebut kepada juruukur yang telah beliau sub-kontrak bagi kerja-kerja pengukuran. Menurut laporan dari tahun 1894 sehingga 1896, yuran pengukuran yang dibayar kepada Baker melebihi \$62,000 atau 7,000 pound sterling setahun. Jumlah yang sebegitu banyak hanya mampu diperolehi oleh seorang pegawai yang telah berkhidmat sekurang-kurangnya 10 tahun dalam perkhidmatan kolonial. Manakala pegawai tanah pula hanya mendapat kurang daripada 2,500 pound sterling setahun.⁷

Hasil pendapatan yang begitu banyak menjadikan beliau seorang yang agak kaya, hidup senang dan mampu membina sebuah rumah banglo yang berdekatan dengan rumah Pegawai Daerah. Rumahnya

dilihat sebagai simbol pencapaian dan cita-citanya. Beliau seterusnya melibatkan diri dalam kegiatan sosial seperti bermain polo dan menjadi ahli yang aktif dalam kelab Gymkhana Kinta⁸ dan kelab lumba. Kemewahan yang dikecapi telah mengundang sikap prejudis yang mendalam terhadap Baker. Apabila Baker mula membina rumahnya pada tahun 1894, surat khabar tempatan telah melaporkannya sebagai berikut:

Nampaknya menanam sempadan batu dikawasan ini adalah lebih menguntungkan daripada pekerjaan dalam tanaman kopi atau perlombongan bijih timah.⁹

Selepas beberapa lama, Baker menghadapi masalah dengan pegawai di daerah Kinta yang meragui ketepatan pengukuran dan kepatuhan kepada peraturan pemetaan yang dilakukan oleh beliau. Beliau juga menghadapi masalah dengan W.P Hume, seorang pegawai tanah di Kinta dan ini menyebabkan upahnya telah dikurangkan. Keadaan ini telah memaksa beliau membuat rayuan kepada Residen dan cuba membuktikan bahawa cekap dalam menjalankan tugasnya dan telah menjadi mangsa gangguan rasmi.¹⁰

Apabila keadaan mula menjadi tidak terkawal antara Baker dan pegawai-pegawai tanah, satu jawatankuasa penyiasatan telah ditubuhkan untuk mengkaji masalah tersebut, dan didapati kedua-dua pihak adalah bersalah. Konflik tersebut dapat diselesaikan, dan Baker telah dianugerahkan 3,000 pound sterling. Secara keseluruhannya, selama tujuh tahun menjadi juruukur kontrak, Baker telah menyerahkan sejumlah 7,500 pelan pengukuran individu, pelan daerah dan peta topografi kepada kerajaan negeri Perak.¹¹

Kegiatan Pertanian Alma Baker Di Perak

Baker mula menceburi bidang penanaman pokok getah semasa beliau masih lagi bertugas sebagai juruukur kontrak. Pada tahun 1894, Baker mengerjakan 10,000 ekar di bawah geran pertanian, iaitu 5,000 ekar di selatan Batu Gajah di daerah Kinta, dan 5,000 ekar lagi di daerah Krian di utara Perak. Menurut Macdonald, ia adalah permohonan untuk penanaman getah yang pertama di NNMB. Ernest Birch, yang pada masa itu merupakan Residen Perak, menyambut baik niat Baker untuk menanam getah. Selain itu Baker juga diberi hak untuk menanam getah dengan syarat yang sangat menarik. Bagi tempoh sepuluh tahun pertama, beliau tidak dikenakan sebarang bayaran sewa. Selepas itu, sewa tahunan adalah sebanyak 2s 4d bagi setiap ekar; duti eksport tidak melebihi satu *farthing* bagi setiap pound; dan satu bahagian haruslah dibersihkan dan ditanam semula pada setiap tahun.¹²

Namun begitu, tawaran tersebut tidak disenangi oleh Pemangku Pesuruhjaya Tinggi (PPT) bagi NMB. Beliau telah mengenakan banyak syarat baru yang menyebabkan Baker terpaksa meninggalkan keinginannya untuk menyertai industri penanaman komersial. Pada lewat tahun 1906, Baker memohon untuk memiliki 3,000 ekar tanah pertanian untuk dirinya dan 640 ekar lagi untuk rakannya.¹³ Permohonannya tidak diluluskan disebabkan ia hanyalah spekulasi. Walaupun pegawai-pegawai di Batu Gajah tidak mahu meluluskan permohonan Baker, Residen bersedia untuk meluluskan 2,000 ekar tanah dengan syarat biasa. Baker seterusnya berjaya mendapat 3,165 ekar untuk tanaman getah yang kemudiannya dinamakan sebagai *Kinta Valley Estate* (Estet Lembah Kinta).¹⁴ Pada masa tersebut, ia dikenali sebagai salah sebuah estet persendirian yang paling besar di Tanah Melayu. Baker juga telah membeli satu lagi kawasan estet di Pondok Tanjong yang meliputi 2,600 ekar. Pada tahun 1919, Baker telah melabur sebanyak 70,000 pound sterling di *Kinta Valley Estate* dan 60,000 pound sterling di Pondok Tanjong.¹⁵ Kedua-dua estet ini hanya mencapai pegangan pajak minima di mana satu pertiga ditanam dengan getah dalam masa lima tahun, dan yang lain tidak dikembangkan sepenuhnya sehingga selepas Perang Dunia Kedua.

Selain daripada penglibatannya dalam pertanian, Baker juga telah memperkenalkan kaedah baru dalam bidang pertanian. Misalnya kaedah mencangkul (*changkoling*), iaitu menggali dengan cangkul yang dalam ke atas tanah di tengah-tengah pokok. Ini dipercayai akan menterbalikkan rumpai ke dalam tanah, membajakan tanah, dan mengelakkan hujan daripada menghanyutkan tanah yang paling berkualiti. Beliau menerbitkan dua buah manual yang mendorong penggunaan kaedah *changkoling* sebelum Perang Dunia Pertama. Bagi beliau, *changkoling* bukan sahaja akan mengurangkan hakisan tanah, mengekalkan kelembapan tanah dan melindungi kesuburan tanah, tetapi juga menolong menghapuskan anai-anai serta penyakit melalui kaedah penimbunan lebih tanah.¹⁶

Aktiviti Perlombongan Bijih Timah Alma Baker di Perak

Baker juga turut menyertai bidang perlombongan sewaktu beliau menjadi pengusaha ladang. Pada lewat 1890-an dan awal abad ke-20 beliau melabur keuntungan yang diperolehi daripada kerjanya sebagai juruukur kontrak dan pertanian ke dalam bidang perlombongan. Perniagaan perlombongannya yang pertama bermula pada tahun 1894 apabila beliau diberi 150 ekar tanah perlombongan bermula di sekitar Lembah Kinta sehingga utara Kampar di selatan Perak. Beliau juga merupakan orang pertama yang menyarankan penggunaan kapal korek sebagai kaedah untuk mendapatkan lebih banyak bijih timah.

Bagi memastikan lombong tersebut dapat dikerjakan dengan lebih efektif, pelabur-pelabur pada masa tersebut menyewakan tanah mereka kepada orang Cina, yang akan memberikan *cabut* atau ufti.¹⁷ Baker melakukan perkara yang sama, dan ini membolehkan dirinya menjadi kaya dalam bidang perlombongan. Pada tahun 1897, Baker diberi 25 ekar tanah dalam geran perlombongan yang meliputi 500 ekar di sekitar Pejabat Tanah Kinta. Keputusan untuk menyewakan tanahnya tidak diterima dengan baik oleh pegawai British. Terdapat perasaan iri hati terhadap penglibatan Baker dalam bidang perlombongan dan pertanian apabila beliau mengekalkan penggunaan pekerja yang minima dengan menyewakan tanahnya. Menurut Macdonald,

... berlaku pembaharuan perasaan yang tidak disenangi terhadapnya yang telah menggambarkan hubungan awalnya dengan pegawai-pegawai di Pejabat Tanah Kinta.¹⁸

Pada awal abad ke-20, Baker telah terlibat dalam perlombongan bijih timah dari gua-gua kapur di bukit-bukit di Gunung Lano berhampiran dengan Simpang Pulai, iaitu enam batu selatan daripada Ipoh. Lombongnya menghasilkan bijih timah bernilai yang lebih daripada sejuta dollar dari tahun 1902-1922.¹⁹ Di sinilah beliau menghadapi masalah dengan pegawai British yang keberatan untuk memberikannya lebih tanah. Gunung Lano telah dikerjakan sehingga tahun 1920-an. Perusahaan perlombongan bijih timahnya yang terakhir pada tahun 1916 di Lembah Ulu Johan, Perak tidak menjadi kerana sikap prejudis pegawai British terhadapnya.

Alma Baker Sebagai Dermawan dan Imperialis Patriot

Baker merupakan seorang yang berdedikasi terhadap perluasan dan pengekalan empayar British. Semasa Perang Dunia Pertama, Baker telah mengetuai sebuah kempen membeli sebuah kapal terbang tentera untuk Britain. Ini membawa kepada penubuhan *Baker Air Fleet Fund* (Tabung Kapal Udara Baker) dan 20,000 pound sterling telah berjaya dikumpulkan di Tanah Melayu dan Australia untuk membeli 94 kapal udara (41 dari Australia dan 53 dari Malaysia) untuk kegunaan peperangan. Pada November 1917, beliau telah dianugerahkan *Commandership of the Order of the British Empire* (CBE) sebagai pengasas *Malayan Aircraft Fund* kerana usahanya menstimulasikan semangat patriotik.

Baker bersara pada tahun 1923, dan kembali ke New Zealand. Di sana beliau telah membeli sebuah ladang kambing biri-biri yang bernama *Limestone Downs*. Selepas itu, beliau menghabiskan masanya mengembara dan memancing di kawasan laut dalam. Pada tahun 1940

beliau kembali ke Tanah Melayu dan menderma 30,000 pound sterling untuk pembelian enam buah kapal udara untuk Tentera Udara DiRaja. Beliau merupakan penderma persendirian terbesar bagi Tabung Peperangan Malaya. Akhirnya beliau telah meninggal dunia pada 8 April 1941 dan dikebumikan di tanah perkuburan Anglican Church di Batu Gajah. Tabung Charles Alma Baker telah ditubuhkan pada tahun 1976 untuk mentadbir aset-asetnya di Malaysia dan New Zealand.²⁰

Aktiviti Ekonomi British di Negeri-negeri Melayu dan Peranan Pejabat Kolonial dalam Menggalakkan Pelaburan

Kemajuan Ekonomi Di Bawah Sistem Residen

Campurtangan British di Perak di bawah Perjanjian Pangkor 1874 telah membawa kepada perlantikan rasmi Residen yang nasihatnya haruslah diminta dari pihak British. Ketika ini J.W.W. Birch²¹ merupakan Residen pertama Perak. Pada lewat tahun tersebut, kuasa British telah dilanjutkan ke Selangor dan Sungai Ujong dan pada tahun 1888 ke Pahang. Akibat campurtangan rasmi, keempat-empat buah negeri Melayu ini mengalami perkembangan ekonomi yang pesat dengan fokus kepada kegiatan perlombongan dan pertanian komersial. Sebelum penubuhan Persekutuan, Residen melambangkan kuasa eksekutif tertinggi di peringkat negeri. Di bawahnya adalah Sekretariat dan beliau mempunyai hubungan yang rapat dengan ketua setiap jabatan. Pegawai-pegawai Daerah bertanggungjawab bagi setiap cawangan pentadbiran di daerah masing-masing. Selain bertanggungjawab dalam hal yang berkaitan dengan tanah, pengutipan sewa dan cukai serta kawalan Jabatan Kebersihan, mereka turut bertindak sebagai Majistret. Manakala Penolong Pegawai Daerah pula bertanggungjawab kepada satu daerah kecil atau jabatan di dalam daerah yang besar.

Pada tahun 1874 dan selepasnya, terdapat cubaan untuk menggalakkan pelaburan masuk ke Negeri-negeri Melayu. Pelbagai langkah diambil untuk menggalakkan perlombongan dan pertanian. Polisi British pada masa itu boleh diklasifikasikan sebagai *laissez-faire*. Mereka tidak campurtangan dalam hal ehwal orang Eropah dan imigran Cina yang terlibat dalam sektor perlombongan. Jika terdapat campurtangan, ia hanyalah untuk menjaga kepentingan perniagaan mereka.²²

Sumber utama pendapatan keempat-empat buah Negeri Melayu adalah duti eksport timah, duti import candu, duti import ke atas minuman keras dan hak eksklusif untuk menghasilkannya bagi kegunaan tempatan.²³ Sumber pendapatan kerajaan juga diperolehi daripada tanah dalam bentuk cukai pintu dan premium. Pendapatan

untuk perkhidmatan didapati daripada perkhidmatan pos, telegraf dan keretapi. Dari tahun 1875 hingga 1896, timah merupakan sumber pendapatan yang utama (\$25,989,664), diikuti perkhidmatan keretapi (\$6,726,48), tanah (\$3,528,600), dan pos dan telegraf (\$624,459).²⁴ Dari segi negeri-negeri Melayu, Perak berada di tempat pertama dalam jumlah pendapatan, diikuti oleh Selangor, Negeri Sembilan dan Pahang.

Polisi Pejabat Kolonial Berkaitan Dengan Pelaburan Berikutan Campurtangan British di Negeri-negeri Melayu

Sejak campurtangan, polisi Pejabat Kolonial yang berkaitan dengan pelaburan di Negeri-negeri Melayu adalah positif. Perutusan yang dihantar oleh Setiausaha Kolonial, Lord Kimberly, kepada Gabenor Negeri-negeri Selat pada 14 Januari 1881 menerangkan polisi pejabat tersebut dengan jelas. Menurut Kimberly,

Kerajaan Tuanku Permaisuri ingin melihat dengan puas hati yang interaksi diantara kerajaan Selat dan Negeri-negeri Melayu harus mengambil sifat yang seakan-akan persahabatan yang rapat, namun begitu, ia tidak boleh melibatkan pertukaran hubungan negeri-negeri tersebut kepada Kerajaan British, diluar apa yang telah dibenarkan, tanpa arahan dari Britain; kecuali untuk kegunaan sementara dalam keadaan kecemasan.... Polisi umum yang harus diikuti ialah untuk mengelakkan pengilhakan, untuk menggalakkan Pemerintah Tempatan untuk memerintah dengan baik, dan membaiki kawasan-kawasan tersebut, dan bukan sahaja untuk campurtangan apabila berlakunya salah tadbiran yang mencapai tahap yang sangat serius sehingga menggugat keamanan dan kemakmuran Tanah Melayu.²⁵

Ia boleh diterjemahkan bahawa kemakmuran tersebut merujuk kepada kemajuan dan 'menekankan kepada pencapaian kerajaan yang teratur dan promosi ekonomi keusahawanan'.²⁶ Pada Februari 1883, Kimberly dalam satu surat peribadi kepada Lord Ripon, Gabenor Jeneral India meminta beliau mengambil beberapa langkah untuk menggalakkan kemasukan pekerja ke Negeri-negeri Melayu.²⁷

Walaupun Pejabat Kolonial pada masa itu menggalakkan pelaburan, pegawai-pegawai di Negeri-negeri Melayu berkelakuan sebaliknya. Ini dapat dilihat dalam ucapan yang diberikan oleh Frank Swettenham kepada Institut DiRaja Kolonial (*Royal Colonial Institute*) pada 31 March 1896. Menurut beliau,

Berkaitan dengan syarikat Eropah persendirian, kecuali dalam pertanian dan beberapa lombong, hampir tiada. Saya rasa mungkin akan wujud lebih jikalau terdapat lebih banyak galakkan yang diberikan, tetapi nampaknya terdapat beberapa pegawai British yang telah mengambil, dalam perjalanan pekerjaan mereka, tabiat melihat dengan kesangsian terhadap semua warganegara mereka sendiri yang mempunyai sebarang urusan dengan mereka.²⁸

Swettenham juga kerap kali menyatakan bahawa pegawai kelas atasan menyukarkan pelaburan dan pegawai-pegawai bawahan pula disukarkan dengan terlalu banyak birokrasi. Pandangan Swettenham juga disokong oleh para sarjana yang telah mengkaji isu tersebut. Emily Sadka telah menunjukkan bahawa terdapat banyak insiden dimana Gabenor dan Residen tidak bersetuju dengan pendapat masing-masing. Terdapat juga kes-kes dimana Pemangku Gabenor tidak menyokong polisi Swettenham yang liberal terhadap pelabur di negeri Perak. Mengikut Sadka,

Swettenham sendiri, sewaktu menjadi Residen Perak, merasakan kuasa Gabenor apabila dia berdepan Pemangku Gabenor pada tahun 1890 yang tidak berbelas kasihan dalam polisinya untuk perbelanjaan terbuka dan sokongan yang tidak berbelah-bagi bagi usahawan di negeri tersebut. Pembinaan landasan keretapi Kinta dilengahkan, walaupun ia telah diluluskan secara prinsipal oleh Gabenor dan Pejabat Kolonial... Pemajak-pemajak hasil yang tidak mampu membayar sewa tidak diberikan sebarang pertolongan walaupun Swettenham telah merayu untuk layanan liberal.²⁹

Perkembangan Ekonomi Di Bawah Persekutuan, 1896

Persekutuan meletakkan keempat-empat Negeri-negeri Melayu (Perak, Selangor, Negeri Sembilan dan Pahang) di bawah satu pentadbiran pusat, dengan satu eksekutif persekutuan, seorang Residen-Jeneral sebagai ketua pentadbiran. Penubuhan persekutuan telah membawa kepada penyelarasan dan keseragaman dalam undang-undang tanah dan perundangan perlombongan serta aspek-aspek lain pentadbiran. Satu perkembangan yang pesat dapat dilihat dalam bidang perlombongan dan pertanian. Perkembangan dalam kedua-dua bidang ini merupakan hasil galakan yang diberikan oleh kerajaan Negeri-Negeri Melayu Bersekutu dalam bentuk konsesi tanah yang liberal dan juga peraturan tanah khas yang diperkenalkan selepas 1900. Menjelang tahun 1906, terma tanah, cukai pintu ke atas tanah pertanian melebihi 10 ekar telah ditetapkan kepada \$1 setiap ekar setahun, dan meningkat ke \$3-\$4 mengikut klasifikasinya.³⁰

Melalui aplikasi klausa lalang, kerajaan negeri telah menyita beberapa kawasan tanah terbengkalai yang luas yang dimiliki oleh penanam pindah China.³¹ Kerajaan juga memulakan satu Dana Pinjaman Pengusaha Tanah Pertanian yang membuatkan pinjaman yang berjumlah besar boleh didapati dengan murah dan senang. Atas permintaan *United Planters Association of Malaya* (UPAM) pada tahun 1904, kerajaan negeri telah meluluskan satu dana pinjaman yang bernilai separuh juta dollar sebagai modal untuk dipinjamkan kepada pengusaha-pengusaha tanah pertanian yang sah pada kadar bunga enam peratus. Pada akhir tahun 1904, sejumlah 11 aplikasi untuk pinjaman yang bernilai lebih kurang \$149,350 telah diterima.³² Pentadbiran British juga mewujudkan persekitaran yang menggalakkan pertanian dan juga perlombongan. Usaha-usaha dibuat untuk menggalakkan perkembangan infrastruktur seperti perparitan, jalan raya, landasan keretapi serta jambatan dengan niat untuk menggalakkan sektor pertanian dan perlombongan.

Menarik juga untuk diperhatikan bahawa dari lewat abad ke-19 sehingga awal abad ke-20 lebih banyak ladang dan lombong Eropah dibuka di Negeri-negeri Melayu. Kedua-dua pemilik ladang dan pelombong memainkan peranan penting dalam mempromosi pelaburan dan mempunyai kuasa yang lebih banyak untuk menyatakan pendapat dalam polisi kerajaan.³³ Bilangan warganegara Eropah di Negeri-negeri Melayu Bersekutu juga bertambah. Pada tahun 1911, jumlah warganegara Eropah di Negeri-negeri Melayu Bersekutu adalah sebanyak 3,284 dan kebanyakannya berpusat di Perak dan Selangor.³⁴ Pada tahun 1901, bilangan warganegara Eropah yang terlibat dalam bidang pertanian, perlombongan dan perniagaan adalah seramai 899 orang. Jumlah ini kemudiannya telah meningkat kepada 2,112 pada tahun 1911. Keadaan ini mungkin menerangkan mengapa berlakunya perubahan yang besar dalam polisi British yang berkaitan dengan pelaburan di Negeri-negeri Melayu.

Polisi Pejabat Tanah Jajahan Kolonial Dalam Hal Pelaburan Semenjak 1896

Dalam hal polisi Pejabat Kolonial yang berkaitan dengan pelaburan di Negeri-negeri Melayu, Joseph Chamberlain, Setiausaha Kerajaan untuk Tanah Jajahan pada tahun 1896 telah menyatakan dengan jelas polisi Pejabat Tanah Jajahan adalah untuk menggalakkan lebih banyak perusahaan komersial di Negeri-negeri Melayu.³⁵ Dalam satu surat kepada C.P. Lucas, Penolong Setiausaha Rendah, J.A Swettenham, Setiausaha Tanah Jajahan Negeri-negeri Selat dengan jelas menyatakan bahawa;

... tanggungjawab Pejabat Tanah Jajahan dan Residen-Jeneral adalah untuk mempromosikan pertanian di Semenanjung dan untuk menggalakkan dan menambahkan pengeluarannya. Untuk ini, setiap usaha haruslah diambil supaya tidak menawarkan hati mereka yang berniat untuk menjadi pengusaha ladang.³⁶

Sebenarnya, C.P. Lucas telah menulis keputusan Gabenor Sir Charles Mitchell untuk mempromosi bidang pertanian di Negeri-negeri Melayu amatlah disenangi oleh beliau. Menurutnya,

... gabenor membuat keputusan yang betul untuk membuat semua yang boleh untuk menarik peneroka warganegara Eropah dan mempromosikan pertanian di sebuah negara yang kurang penduduk yang mempunyai potensi kekayaan yang besar.³⁷

Mitchell dikatakan telah bersungguh-sungguh menyatakan yang beliau dan Pejabat Tanah Jajahan menyokong konsesi liberal untuk pemohon yang telah mendapatkan wang di England untuk menanam kelapa, kopi dan mendirikan kilang memproses beras di Negeri-negeri Melayu.³⁸

Dari kenyataan di atas, jelaslah bahawa polisi Pejabat Tanah Jajahan adalah untuk menggalakkan pelaburan di Negeri-negeri Melayu. Sebenarnya, Pejabat Tanah Jajahan juga sanggup untuk menolong dalam cara apa sekali pun untuk mempromosikan pelaburan di Negeri-negeri Melayu Bersekutu. Ini telah dinyatakan dengan jelas dalam laporan tahunan Negeri-negeri Melayu Bersekutu. Mengikut Residen-Jeneral:

Salah satu objektif Persekutuan adalah untuk memberi Gabenor (kini dilantik sebagai Pesuruhjaya Tinggi ke Negeri-negeri Melayu) sebagai penasihat yang akan bersuara dengan belas kasihan untuk kepentingan dan aspirasi Negeri-negeri Melayu dan mereka yang telah menikmati usaha mengembangkannya, tidak kira sebagai pegawai, peladang, pelombong atau peniaga.³⁹

Peranan Alma Baker yang Tidak Disenangi di bawah Sistem Residen dan Persekutuan

Dari segi latar belakang, pentadbiran British di bawah Sistem Residen sehingga Persekutuan dan berikutnya jelas menunjukkan bahawa Pejabat Tanah Jajahan menggalakkan pelaburan di Negeri-negeri Melayu. Namun Pesuruhjaya Tinggi, Residen-Jeneral dan pegawai tempatan seperti Pegawai Daerah dan Warden Lombong mempunyai polisi masing-masing yang bercanggah antara satu sama lain. Beberapa

kes akan diperincikan untuk menunjukkan beberapa masalah yang dihadapi oleh Alma Baker di negeri Perak.

Pengukuran: Konflik antara Charles Alma Baker dan Pejabat Tanah Kinta

Masalah Baker dengan pegawai British bermula sejak beliau bekerja sebagai juruukur kontrak pada awal 1890-an. Pejabat Tanah Kinta mula meragui ketepatan pengukuran dan penyelesaian keperluan pemetaan yang dilakukan olehnya. Oleh itu Baker telah menghadapi masalah dengan W.P. Hume, iaitu Pegawai Tanah di Kinta, yang menuduhnya menggaji juruukur yang tidak jujur. Dalam beberapa kes, upah Baker telah dipotong dan beliau terpaksa merayu kepada Residen British.⁴⁰

Terdapat beberapa alasan sebenar mengapa Baker sukar menjalankan kerja dengan lebih cepat. Ini kerana beliau menghadapi masalah untuk mencari pekerja yang boleh menolongnya dalam kerja pengukuran, jumlah wang yang sedikit diperuntukkan oleh pihak kerajaan dan ramai yang tidak tertarik untuk melakukan kerja tersebut. Namun begitu, Baker berjaya membuktikan kepada Residen yang beliau adalah mangsa gangguan rasmi dan bukanlah tidak cekap dalam melakukan pekerjaannya. Pada masa yang sama E.W. Birch, Residen Perak pada tahun 1897 turut mengakui yang Baker 'melakukan jumlah pekerjaan yang banyak, dan sejumlah besar adalah kerja yang bagus'.⁴¹ Kes di atas adalah contoh yang baik untuk menunjukkan bagaimana juruukur persendirian yang ikhlas seperti Baker menghadapi masalah dengan pegawai kerajaan walaupun polisi rasmi kerajaan adalah menggalakkan kemasukan pelaburan ke Negeri-negeri Melayu. Kerja-kerja Baker telah membawa kepada penambahan dalam jumlah geran tanah yang diluluskan. Pada tahun 1893, 240 geran tanah untuk 4.492 ekar tanah perlombongan telah diluluskan dan 57 geran untuk 882 ekar tanah pertanian telah dikeluarkan.⁴²

Sektor Pertanian: Konflik antara Charles Alma Baker dan Pemangku Pesuruhjaya Tinggi (PPT)

Masalah di antara Baker dan PPT bermula pada tahun 1894 apabila Baker memohon 10,000 ekar tanah pertanian dan daripada jumlah ini 5,000 ekar berada di selatan Batu Gajah di daerah Kinta. Walaupun Residen, Ernerst Birch mengalu-alukan niat Baker untuk menanam pokok getah (*havea brasiliensis*) atas terma-terma yang agak liberal⁴³ tetapi Pemangku Pesuruhjaya Tinggi, Frank Swettenham, meletakkan syarat yang berlebihan. Salah satu syarat ini adalah jika mana-mana kawasan tanah tersebut tidak ditanami sehingga tamat tempoh

sewaan percuma, keseluruhan tanah 10,000 ekar itu haruslah dikembalikan kepada tanah kerajaan tanpa ganti rugi untuk kerja-kerja yang telah dilakukan untuk memperbaiki tanah tersebut, dan Baker tidak boleh menanam *havea brasiliensis* di ladangnya.⁴⁴ Frank Swettenham pula lebih berkenan dengan jenis getah rambong dan caera. Dengan syarat yang telah ditetapkan ini, Baker telah bertindak meninggalkan projeknya. Dalam hal ni, Residen dan PPT mempunyai pandangan yang berbeza. Penjelasan tidak rasmi adalah kuda Frank Swettenham keracunan akibat termakan *havea brasiliensis* (juga dipanggil para rubber) dan keadaan ini menyebabkan beliau menentang penanaman getah baru.⁴⁵

Konflik antara Charles Alma Baker dan Residen

Baker juga mempunyai masalah dengan Residen, C. W. H. Cohrane, yang menolak permohonannya untuk mendapatkan pinjaman pertanian yang berjumlah 20,000 dollar untuk mengerjakan ladangnya di daerah Kinta pada 1908.⁴⁶ Beliau hanya diberi 5 ribu sebagai ansuran pertama dengan bunga sebanyak 6%. Baker tidak berpuas hati dengan tawaran tersebut, maka dia memohon untuk pinjaman tambahan pada 25 April 1908. Namun Residen tidak meluluskan permohonan Baker atas alasan yang Baker tidak mengerjakan tanahnya dengan memuaskan. Maklumat ini disampaikan kepada Residen oleh Pegawai Daerah selepas melawat ladang Baker.

Apa yang mengelirukan Baker adalah tiada laporan rasmi yang dibuat kepada Residen untuk memastikan bahawa beliau telah mengerjakan tanahnya untuk memuaskan hati kerajaan negeri,⁴⁷ sedangkan beliau telah menyumbang beberapa bentuk sekuriti yang lain untuk pinjaman pertanian. Beliau juga telah membelanjakan 6,592.53 dollar melebihi ansuran 5,000 dollar yang telah diberikan oleh pihak kerajaan. Oleh itu beliau telah membangkitkan isu mengapa beliau tidak diberi laporan tentang keadaan ladang dan orang yang membuat laporan tersebut, sama ada beliau adalah peladang yang berpengalaman ataupun pekerja yang digaji. Baker juga tidak diberitahu tentang lawatan oleh inspektor kerajaan ke ladangnya. Beliau merasakan bahawa adalah adil kepada dirinya dan pihak kerajaan untuk melantik pegawai yang berpengetahuan (sama ada Pengarah Pertanian atau Pegawai Inspektor Perladangan) bagi melaporkan hal sebegini.⁴⁸

Rentetan daripada isu tersebut, Baker telah membawa perkara ini kepada Pesuruhjaya Tinggi untuk dipertimbangkan. Isu ini mendapat reaksi positif melalui kenyataan Pesuruhjaya Tinggi yang berbunyi: "*Residen British, saya telah berjumpa dengan En. Baker. Permohonannya nampaknya berhak dipertimbangkan*".⁴⁹ Baker akhirnya

diberikan ansuran kedua pinjamannya sebanyak 20,000 pada 27 Jun 1908. Isu ini menunjukkan bahawa terdapat pegawai-pegawai yang tidak bekerjasama dalam menggalakkan kemasukan pelaburan ke Negeri-negeri Melayu.

Konflik antara Charles Alma Baker dan Pegawai Daerah

Dalam kes lain, Baker turut menghadapi masalah dengan pegawai bawahan dalam pentadbiran seperti Pegawai Daerah. Ini berlaku apabila Baker memohon untuk 3,000 ekar tanah pertanian untuk dirinya dan 640 ekar untuk kawannya di daerah Kinta. Pegawai-pegawai di Pejabat Daerah Batu Gajah menolak permohonannya pada tahun 1906 sebagai hanya untuk tujuan spekulasi. Tetapi Residen, Ernest Birch telah campurtangan dan membenarkan Baker untuk mengambil sehingga 2,000 ekar dengan syarat-syarat biasa.⁵⁰

Selepas menunggu selama sembilan bulan, permohonan Baker telah diluluskan dan tanah tersebut dibangunkan menggunakan keuntungan dari Lano. Dalam masa dua tahun Baker telah membersihkan hampir 2,000 ekar tanah dengan menanam pokok getah.⁵¹ Ini jelas menunjukkan bahawa wujud salah faham terhadap motif Baker di pihak Pegawai Daerah. Ia tidak selaras dengan semangat Persekutuan untuk menggalakkan pelaburan di Negeri-negeri Melayu. Residen dan Pegawai Daerah jelas mempunyai pandangan yang berbeza terhadap Baker.

Sektor Perlombongan : Konflik antara Charles Alma Baker dan Residen-Jeneral

Konflik di antara pelabur dan para pegawai adalah jelas dalam kes Charles Alma Baker yang ingin memperkenalkan kaedah pengorekan di Perak. Pengenal sistem pengorekan baru yang menggunakan kapal korek memanglah akan menyumbang kepada kemajuan negeri Perak.⁵²

Dalam usahanya untuk memperkenalkan kapal korek, Charles Alma Baker membuat permohonan pada 10 April 1901 untuk mendapatkan konsesi bagi tanah perlombongan.⁵³ Baker menghadapi masalah daripada Residen untuk permohonan ini. Namun begitu, mengikut cadangan daripada Pakar Geologi, Senior Warden dan Jurutera Negeri, Alma Baker diberi 400 ekar tanah. Pada 12 Disember 1902, Baker memohon lesen prospektif untuk 800 ekar tanah, yang melebihi konsesi asal. Walaupun pada awalnya lesen prospektif diluluskan, namun malangnya lesen tersebut tidak pernah diberikan kepadanya. Ini berlaku walaupun beliau terpaksa menunggu lebih daripada setahun. Permohonan itu ditangguhkan di Pejabat Daerah Kinta untuk lebih kurang 18 bulan "atas sebab tuntutan Sakai".

Akhirnya permohonan beliau dibatalkan dan tanah tersebut diberi balik kepada orang Sakai. Baker tidak menyangka hal sedemikian akan berlaku setelah membelanjakan wang yang banyak dalam prospektif bijih timah sedangkan beliau telah mengikut terma-terma dimana beliau diberikan konsesi untuk membuat prospektif bijih timah sebanyak 800 ekar tanah yang diluluskan oleh Residen.

Pegawai Daerah seterusnya bertanya jikalau Residen akan memberi Baker lesen prospektif di tempat lain. Apabila Pemangku Residen cuba untuk mengetengahkan permohonan Baker (untuk lesen prospektif di tanah di tapak alternatif yang meliputi lebih kurang 800 ekar), Residen-Jeneral memberi respon pada 26 Mei 1904 bahawa disebabkan buku aplikasi perlombongan Kinta masih lagi tertutup, Baker tidak boleh diberikan kebenaran untuk memilih tapak alternatif. Apabila Baker meminta permohonannya dirujuk semula, Pemangku Residen memberitahunya bahawa jika dia tidak berpuas hati dengan keputusan Residen-Jeneral, remedi beliau adalah untuk menghantar petisyen kepada Pesuruhjaya Tinggi. Menurut suratnya, Residen memberitahu Pesuruhjaya Tinggi tentang petisyen yang dihantar oleh E.T.C. Garland, peguam Baker. Residen turut menyebut tentang petisyen yang mengkehendaki Pesuruhjaya Tinggi untuk menimbang semula keputusan yang dibuat oleh Residen-Jeneral.⁵⁴ Baker berhujah bahawa,

... melihatkan sejumlah wang yang besar telah dibelanjakan oleh saya dan tanpa kesalahan diri saya, permohonan saya dibatalkan akibat tuntutan orang Sakai yang saya rasa saya betul dalam mengatakan yang ini adalah kali pertama ia berlaku dalam hal perlombongan. Selanjutnya, saya ingin menyatakan yang ia adalah dalam kepentingan kerajaan untuk menggalakkan perlombongan menggunakan kapal korek kerana saya telah membelanjakan wang yang banyak untuk niat ini, dan untuk sebab ini saya merasakan diri saya berhak untuk dipertimbangkan semula dengan lebih adil.⁵⁵

Baker, dalam suratnya bertarikh 26 April 1905 kepada R. Clayton Esy, Pengutip Hasil Tanah, mengemukakan sebab mengapa permohonannya harus diberi perhatian serius oleh Residen-Jeneral. Menurutnyanya, beliau pernah menghadapi masalah dengan keputusan Residen-Jeneral berkenaan dengan isu 400 ekar tanah untuk konsesi perlombongan. Baker percaya bahawa beliau berhak untuk mendapatkan kawasan tersebut sepertimana dalam konsesi yang asal memandangkan beliau telah mengikut semua terma konsesi untuk kawasan yang dibenarkan untuk membuat prospektif. Selain itu, mengikut enakmen perlombongan satu kawasan tidak boleh dihadkan

oleh satu lesen prospektif sahaja. Beliau juga telah membelanjakan \$4,000 daripada wang poketnya sendiri untuk menyelidik kawasan tersebut dan telah bertahun menunjukkan minat yang sangat mendalam terhadap perlombongan yang menggunakan kapal korek di Perak.

Apabila hal ini dirujuk kepada Pesuruhjaya Tinggi oleh Residen-Jeneral, Pesuruhjaya Tinggi merasakan bahawa beliau tidak sepatutnya mencampuri urusan tersebut.⁵⁶ Beliau juga tidak dapat menafikan bahawa kemungkinan wujud penganiyaan terhadap Baker. Jika tidak, beliau tanpa ragu-ragu akan menyokong keputusan Residen dan Residen-Jeneral. Selain itu Pesuruhjaya Tinggi turut menyatakan kekesalannya kerana tidak dapat mencampuri urusan terbabit walaupun telah cuba mempertimbangkannya dan memohon Residen-Jeneral untuk memberitahu En. Garland berkenaan isu ini. Keadaan ini secara tidak langsung membuktikan bahawa Baker telah dianiaya. Keputusan untuk tidak memberikan tanah perlombongan seharusnya dibuat lebih awal lagi, dan bukannya pada saat-saat akhir sepertimana yang berlaku terhadap Baker.

Konflik antara Alma Baker dan Warden Perlombongan

Dalam suatu kes lain, Baker bersama rakan kongsinya Kennedy, Yeats dan Mathews merasa tertipu apabila permohonan mereka pada 13 Disember 1899 terhadap 350 ekar tanah untuk hak *hydraulic* dengan air di Jelentoh, Gopeng ditolak oleh Warden Perlombongan pada 2 Februari 1904.⁵⁷ Alasan yang diberikan berhubung penolakan permohonan terbabit adalah disebabkan ketiadaan air di kawasan berkenaan menyebabkan tanah tersebut tidak boleh dikerjakan. Namun, Baker berasa amat marah apabila tanah dengan hak air di kawasan yang sama diberikan (sebelum 1904) kepada Messrs Osborne and Chappel tanpa pengetahuannya.

Seterusnya, Baker memohon agar beliau dibenarkan untuk membatalkan permohonan yang terdahulu dan membuat keputusan memilih tempat yang lain. Baker mengalami kerugian dari segi kewangan dan masa akibat penangguhan tersebut. Oleh kerana itu, beliau telah memohon untuk memilih 350 ekar tanah konsesi sama ada di dalam atau di luar kawasan lelongan. Akhirnya, Setiausaha kepada Residen telah meluluskan permohonan Baker.⁵⁸ Sekiranya kerajaan memberi keputusan secepatnya berhubung permohonan itu kepada Baker, beliau sudah tentu mempunyai sebuah syarikat dan mengerjakan bijih timah dengan produktif di tempat yang lain. Apa yang menjadi persoalan ialah tanah dan hak air yang dipohon oleh beliau telah diberikan kepada Messrs Osborne and Chappel

tanpa sebarang rujukan kepada Baker yang memohonnya sejak empat tahun yang lalu.⁵⁹

Penilaian

Berdasarkan kepada beberapa kes yang telah dibincangkan di atas, adalah tidak keterlaluan jika dikatakan bahawa pegawai-pegawai di negeri Perak tidak berlaku adil terhadap Baker. Pegawai British pada waktu itu merasakan bahawa pelabur dan kapitalis seharusnya turut menjadi dermawan.⁶⁰ Maka, tidak hairanlah Baker menghadapi masalah dengan Pejabat Daerah Kinta berkenaan permohonannya untuk mendapatkan tanah.

Pada 14 Mei 1905, Residen British memohon Pejabat Daerah Kinta (PDK) mengemukakan senarai lengkap permohonan tanah Baker yang belum diselesaikan dan status rayuan kes yang telah beliau daftarkan di PDK. Maklumbalas yang diterima daripada Pegawai Daerah (PD) menunjukkan sikap PDK terhadap Baker. Bersama-sama dengan satu senarai dan nama fail,⁶¹ PD merasakan bahawa adalah lebih baik permohonan ini diletakkan di bawah pemerhatian ataupun "*keep in view (KIV)*". Seperti kata PD: "*Selama kertas ini diletakkan dibawah pemerhatian tidak banyak yang boleh dibuat untuk mengelirukan hal Baker*".⁶² Dalam lain perkataan, PD tidak sanggup meneliti tuntutan Baker dengan lebih lanjut.

KIV dalam bahasa pentadbiran pada zaman tersebut difahami oleh pegawai British sebagai bersifat acuh tak acuh terhadap sesuatu perkara. Menurut Rimba,

Dikatakan apabila pegawai-pegawai berasa samar-samar mengenai sesuatu persoalan yang ditanya oleh seorang peniaga, pelombong, atau ahli komuniti peladang, mereka mengakui penerimaan surat asal, dan atas kertas mereka menulis huruf-huruf mistikal "KIV" yang ditafsirkan oleh mereka yang berpengetahuan yang bermaksud "Keep In View" (simpan dalam pemerhatian). Sungguh mudah, pendek dan baik, tetapi ia dikhabarkan yang dengan cara ini tidak banyak dokumen penting yang hilang, tetapi disimpan bagi tempoh masa yang tiada kepastian.⁶³

Perkataan KIV yang ditulis atas fail Alma Baker disifatkan sebagai satu tindakan yang sengaja di lakukan oleh pegawai-pegawai British supaya permohonannya tidak diendahkan untuk satu satu jangka waktu yang tidak diketahui. Dengan berbuat demikian mereka percaya Baker akan berputus asa dan tidak akan meneruskan usahanya untuk memohon sebarang tanah pertanian atau lombong di Perak.

Kesimpulan

Charles Alma Baker adalah seorang tokoh yang menonjol di Tanah Melayu sebelum Perang Dunia Kedua khususnya di Kinta, Perak.⁶⁴ Pada tahun 1894, *Perak Pioneer* telah menggambarkan beliau sebagai lelaki paling kaya di negeri Perak. Beliau telah menjadi terkenal berikutan kejayaannya menempa nama untuk dirinya sebagai seorang juruukur yang cekap, peladang dan pelombong. Namun begitu, beliau terpaksa berhadapan dengan kesusahan pentadbiran di Negeri-negeri Melayu daripada 1890-an sehingga Perang Dunia Pertama. Ini sepatutnya tidak harus berlaku kerana salah satu matlamat penubuhan Persekutuan 1896 adalah untuk mewujudkan suasana yang ideal dari segi pentadbiran untuk menggalakkan pengaliran modal di Negeri-negeri Melayu. Baker menjadi mangsa pentadbiran para pegawai British yang iri hati terhadap kejayaannya berdasarkan kepada penilaian dan pemerhatian yang dibuat terhadap beberapa kes sepertimana yang telah dihuraikan. Semangat Persekutuan sepatutnya menggalakkan pelaburan tetapi dalam kes Baker ia adalah sebaliknya.

Nota

- ¹ Barrie Macdonald, *Imperial Patriot, Charles Alma Baker and the History of Limestones Downs*, Wellington: Bridget Williams Books, 1993, hlm. 10.
- ² Ho Tak Ming, *Generations, The Story of Batu Cajah*, Ipoh: Perak Academy, 2005, hlm. 55.
- ³ Macdonald, *Imperial Patriot*, hlm. 21.
- ⁴ *Report of the Protected Malay States, 1895*, hlm. 9.
- ⁵ Macdonald, *Imperial Patriot*, hlm. 23.
- ⁶ Menurut *Perak Administration Report for the year 1897*: "Di daerah Kinta monopoli survei/ukur telah diberikan kepada seorang juruukur swasta, yang mana kontraknya tidak terbatal sehingga penghujung tahun ini ... Terdapat banyak masalah/kepayahan dan friction/perbalahan yang dapat disaksikan akibat pemberian monopoli survei kepada individu ini sepanjang tahun lepas. Adalah diharapkan apabila kontrak ini tamat, ia akan digantikan dengan sistem survei berlesen seperti yang dilaksanakan di Selangor di bawah pengawasan Ketua Survei atau survei biasa seperti yang dipraktikkan di daerah-daerah lain di negeri Perak. Sistem baru ini akan menggantikan sistem sedia ada yang ternyata tidak memuaskan hati ramai pihak di daerah Kinta". Ini tidak menghalang negeri Perak dari menggaji juruukur kontrak. Dua orang juruukur telah diambil dari New Zealand untuk berkhidmat di daerah Kinta dan Batang Padang. *Perak Administration Report for the Year 1899*, hlm. 5.
- ⁷ *Ibid.*, hlm. 23.
- ⁸ Khoo Salma Nasution dan Abdur-Razzaq Lubis, *Kinta Valley: Pioneering Malaysia's Modern Development*, Ipoh: Perak Academy, 2005, hlm. 117.
- ⁹ *Perak Pioneer*, 29 Ogos 1894.
- ¹⁰ Macdonald, *Imperial Patriot*, hlm. 27.
- ¹¹ *Ibid.*, hlm. 28.
- ¹² *Ibid.*, hlm. 38.
- ¹³ *Ibid.*, hlm. 40.
- ¹⁴ *Ibid.*, hlm. 41.
- ¹⁵ Baker kepada Pengutip Cukai Tanah, 20 Jun 1919, KLO 450/1919; Estet Pondok Tanjong, Akaun untuk tahun 1941, dipetik daripada Macdonald, *Imperial Patriot*, hlm. 46.
- ¹⁶ *Ibid.*, hlm. 44.
- ¹⁷ Pemilik sebagai ganti untuk *chabut* atau ufti, memajakkan sebahagian daripada tanahnya kepada seorang kontraktor pelombong yang kebiasaannya seorang berbangsa Cina. Kontraktor ini pula kemudian akan membeli jentera dan menggaji buruh yang mencukupi dibawah satu lagi kontrak dengan seorang yang sanggup memberikan wang pendahuluan dengan menyediakan modal sebagai ganti untuk keuntungan dengan menyediakan makanan, bekalan-bekalan lain dan candu kepada pelombong. Macdonald, *Imperial Patriot*, hlm.30 dan Arnold Wright and Thomas H.Reid, *The Malay Peninsula, A Record of British Progress in the Middle East*, London: T.Fisher Unwin, 1912, hlm. 277.
- ¹⁸ *Ibid.*, hlm. 31.

- ¹⁹ Khoo Salma Nasution and Abdur-Razzaq Lubis, *Kinta Valley*, hlm. 99.
- ²⁰ *Tokoh-Tokoh Ternama Batu Gajah*, Kuala Lumpur: Penerbitan Arkib Negara, 2004, hlm. 84-85.
- ²¹ J.W.W. Birch berkhidmat sebagai midshipman dalam Angkatan Tentera Laut Diraja England sebelum menyertai Jabatan Pesuruhjaya Jalan di Ceylon pada 1846. Beliau berkhidmat sebagai Pesuruhjaya Permintaan dan Magistret Polis antara 1853-1856. Antara 1858-1867 beliau menjadi Pembantu Agen Kerajaan di beberapa provinsi sebelum menjadi Agen Kerajaan bagi Provinsi Timur pada 1868. Pada 1870 beliau menjadi Setiausaha Tanah Jajahan, Negeri-negeri Selat dan pada 1874 sebagai Residen Perak. Beliau dibunuh di Perak Hilir pada November 1875. Emily Sadka, *The Protected Malay States, 1874-1885*, Kuala Lumpur: University of Malaya Press, 1968, hlm. 387.
- ²² Ini dapat diperhatikan dalam kes Negeri-negeri Melayu Bersekutu (Perak, Selangor, Negeri Sembilan dan Pahang). Di negeri-negeri ini, penduduk tempatan dan imigran tidak melihat British sebagai mencampuri hal ehwal tempatan. Dalam sektor pertanian, British menggalakkan dasar mengimport buruh. Yip Yat Hoong, *The Development of the Tin Mining Industry of Malaya*, Kuala Lumpur: University of Malaya Press, 1969, hlm. 67. Pada 1853, dalam usaha untuk menggalakkan eksport, duti untuk eksport bijih timah ke England dimansuhkan. Penubuhan pertubuhan-pertubuhan sulit di kalangan orang Cina tidak dilarang oleh British. Pertubuhan Sulit Cina menjadi alat untuk merekrut buruh Cina dan memainkan peranan sebagai pasukan polis untuk memelihara keamanan dan peraturan di kawasan lombong. Di samping itu, British juga menggalakkan pembinaan jalan dan infrastruktur lain. Sehingga 1895, kerajaan British memberikan lesen kepada pengusaha lombong untuk mengoperasi lombong yang meliputi kawasan yang kecil (walaupun ia tidak ekonomik). Ini dilakukan untuk menggalakkan industri berskil kecil dan untuk membantu pelombong Cina yang biasa dengan kaedah perlombongan berintensifkan buruh. Wong Lin Ken, *The Malayan Tin Industry to 1914*, Tuscon: University of Arizona Press, 1965, hlm. 56. Semua langkah-langkah ini dilihat sebagai sebahagian daripada dasar *laissez-faire*. Rujuk juga Sadka, *Protected Malay States*, hlm. 336-337 dan 348-349. Usaha-usaha kerajaan untuk menggalakkan pelabur di Negeri-negeri Melayu juga dibincangkan dengan mendalam dalam hlm. 336-337. Untuk satu gambaran tentang sumbangan firma-firma Eropah antara 1870-1890, rujuk hlm. 348-349.
- ²³ F. A. Swettenham, "British Rule in Malaya", dalam P.H. Kratoska (ed.), *Honourable Intentions: Talks on the British Empire in South-East Asia Delivered at the Royal Colonial Institute, 1874-1928*, Singapore: Oxford University Press, 1983, hlm. 183-189.
- ²⁴ Sadka, *The Protected Malay States*, hlm. 410-413.
- ²⁵ Eunice Thio, *British Policy in the Malay Peninsula 1880-1910*, Vol. 1, Singapore: University of Malaya Press, 1969, hlm.17-18. Untuk satu pemahaman tentang faktor-faktor campurtangan British di Perak, Selangor, Negeri Sembilan dan Pahang sila rujuk J.M.Gullick, *Indigenous Political System*

of *Western Malaya*, London: Athlone Press, 1958, hlm. 11-18. Untuk satu penjelasan lain mengapa British mengamalkan dasar yang aktif di Negeri-negeri Melayu pada tahun-tahun 1870-an, sila rujuk Swettenham, *British Malaya*, 1907, hlm. 173-7; C.D.Cowan, *Nineteenth Century Malaya*, 1961, hlm. 169-75 dan W.D. MacIntyre, "Britain's Intervention in Malaya: The Origin of Lord Kimberley's Instruction to Sir Andrew Clarke in 1873", *JSEAH*, 2(3) 1961, hlm. 47-69. Rujuk juga Khoo Kay Kim, "J.W.W. Birch: A Victorian Moralizer in Perak's Augean Stable?", *Journal of The Historical Society*, Vol. 4, 1965/66; "The Pangkor Engagement of 1874", *JMBRAS*, Vol. 57, 1, 1974, hlm. 1-9 dan "The Pangkor Treaty in Malaya", *Peninjau Sejarah*, 1(1), 1966 dan Anthony Webster, *Gentlemen Capitalists, British Imperialism in South East Asia, 1770-1890*, London, Tauris Academic Studies, 1998, hlm. 167-200.

- ²⁶ Thio, *British Policy*, hlm. 18.
- ²⁷ BM adda MS Ripon Papers 43523 Vol. XXXIII Kimberly kepada Ripon, 23 Februari 1883, memetik daripada Eunice Thio, *British Policy*, hlm. 19.
- ²⁸ Swettenham, *British Rule in Malaya*, hlm. 193.
- ²⁹ Sadka, *The Protected Malay States*, hlm. 154.
- ³⁰ Lim Teck Ghee, *Peasants and their Agricultural Economy in Colonial Malaya*, Kuala Lumpur: Oxford University Press, 1977, hlm. 95.
- ³¹ J.C. Jackson, *Planters and Speculators*, Kuala Lumpur: University of Malaya Press, 1968, hlm. 235.
- ³² J.H. Drabble, *Rubber in Malaya, 1876-1922, The Genesis of the Industry*, Kuala Lumpur: Oxford University Press, 1973, hlm. 39.
- ³³ J.G. Butcher, *The British in Malaya, 1880-1941, The Social History of European Community in Colonial South-East Asia*, Kuala Lumpur: Oxford University Press, 1979, hlm.14-18.
- ³⁴ *Ibid.*, hlm. 27.
- ³⁵ Joseph Chamberlain kepada High Commissioner, C.B.H.Mitchell, HCO, 31/1896.
- ³⁶ Surat daripada J.A. Swettenham kepada C.P. Lucas, Setiausaha Kerajaan bertarikh 7 Februari 1896, Colonial Office (CO), 273/313.
- ³⁷ R. Heussler, *British Rule in Malaya: The Malayan Civil Service and its Predecessors, 1867-1942*, Westport: Greenwood Press, 1981, hlm.17.
- ³⁸ Satu lagi fakta yang harus diberi perhatian ialah persepsi bahawa penanam yang mempunyai hubungan yang baik dengan England (Pejabat Tanah Jajahan) akan mempunyai sokongan Setiausaha Kerajaan, Gabenor, Residen-Jeneral dan Residen. Lihat surat-menyurat Swettenham kepada Lucas, bertarikh 15 Jun 1898, 273/240, ini termasuk surat-surat peribadi daripada Major Charles Lambton, pemilik estet kopi di Negeri Sembilan, kepada Residen Perak E.W. Birch dan daripada H.W. Ashly, pengurus Estet Cheviot, Seremban kepada E.W. Birch. Lambton juga mempunyai hubungan terus dengan Lord Selbourne, Setiausaha Rendah Negeri. Swettenham memberi jaminan kepada C.P. Lucas, Pembantu Setiausaha bahawa kerajaan akan berkongsi kos pembinaan jalan ke Estet Lambton. Lihat juga Swettenham kepada Setiausaha Rendah untuk Negeri, 13 Mac 1898, 273/245, yang

- menyokong sebuah syarikat yang sedang membina tramway wap di Negeri Sembilan dan antara Selangor dan Pahang. Adalah dilaporkan bahwa penanam dan pelombong dibantu dengan pemberian konsesi tanah dengan syarat-syarat yang baik/menguntungkan, bantuan buruh dan Pejabat Tanah Jajahan juga berkongsi kos pembinaan jalan raya dan rangkaian landasan keretapi. Heussler, *British Rule in Malaya*, hlm. 17-18.
- ³⁹ Residen-Jeneral kepada Pesuruh Jaya Tinggi Sir C.B.H.Mitchell, *Annual Report, Federated Malay States, 1897*.
- ⁴⁰ Baker kepada Majistret Daerah, 15 November 1896, KLO 1020/97.
- ⁴¹ Birch kepada Setiausaha Kerajaan, 23 Ogos 1906, KLO 1047/1906.
- ⁴² *Perak Government Gazette, 1894* dipetik daripada Ho Tak Ming, *Generations, the Story of Batu Gajah*, hlm. 56-57.
- ⁴³ Antara terma tersebut ialah sewa adalah percuma untuk 10 tahun pertama; duti eksport tidak melebihi satu perempat setiap pound, dan satu perempat tanah haruslah dibersihkan setiap tahun.
- ⁴⁴ McDonald, *Imperial Patriot*, hlm. 39.
- ⁴⁵ Nasution and Abdur-Razzaq, *Kinta Valley*, hlm. 55.
- ⁴⁶ Residen British kepada Bendahari Negeri, Perak, 23 Mac 1908, KLO, 233/1908.
- ⁴⁷ Maklumat ini disampaikan kepada Residen oleh Pegawai Daerah selepas melawat estet Baker (surat daripada Pemangku Residen British kepada Residen Jeneral, 4 Jun, 1908).
- ⁴⁸ Alma Baker kepada Setiausaha untuk Residen, 14 Jun 1908, KLO, 233/08.
- ⁴⁹ Pesuruh Jaya Tinggi kepada Residen British, KLO, 233/1908.
- ⁵⁰ Birch kepada Pegawai Daerah Kinta, 30 Jun 1906, KLO 770/1906 memetik daripada Macdonald, *Imperial Patriot*, hlm.40-41.
- ⁵¹ Ibid.
- ⁵² "Application by Mr. Alma Baker for a concession of land for dredging by an Australian and New Zealand Process", Pemangku Residen Jeneral, Negeri-negeri Melayu Bersekutu kepada Pemangku Pesuruhjaya Tinggi, Negeri-negeri Melayu Bersekutu, 17 Jun, 1901, HCO, 1142/1901.
- ⁵³ "Precis of Correspondence on Mr. Alma Baker's Prospecting License Under a Dredging Scheme", 10 April 1901, HCO 856/1905.
- ⁵⁴ Residen-Jeneral kepada Pesuruh Jaya Tinggi, 24 Jun 1905, HCO, 1142/1901.
- ⁵⁵ Surat daripada peguam Alma Baker, E.T.C.Garland kepada Setiausaha kepada Residen Perak, 27 Mei 1905, HCO, 1142/1901.
- ⁵⁶ Pesuruh Jaya Tinggi kepada Residen-Jeneral bertarikh 24 Jun 1905, HCO, 1142/1901 (John Anderson menjadi Pesuruhjaya Tinggi Negeri-negeri Melayu Bersekutu antara 1904-1910).
- ⁵⁷ Alma Baker kepada Pejabat Tanah Kinta, 3 Mac 1904, KLO 211/1904.
- ⁵⁸ Setiausaha kepada Residen untuk Sekretariat, 14 Mac 1904, KLO 1528/04.
- ⁵⁹ Alma Baker kepada Residen Jeneral, 3 Mac 1904, KLO 1528/04.

- ⁶⁰ "Some Government officers have a rooted objection to anyone making money; they appear to think that what a planter or a miner makes is stolen from the Government and they also seem to imagine that capitalists, European or otherwise, are philanthropical individuals whose only aim is to come to the Equator with all they have and there get rid of it as soon as possible, putting a considerable quantity of their too-superfluous funds in the Government Treasury" "Planting in the Malay States", *Perak Pioneer*, 10 October 1894.
- ⁶¹ Kes-kes ini termasuklah, KLO 950/02; KLO 102/99; KLO 543/02; KLO 363/05; KLO 90/04; KLO 555/05; KLO 0903/03; KLO 347/03; KLO 473/04; KLO 1051/04; KLO 211/04; KLO 879/99; KLO 283/99; KLO 212/04; KLO 360/05; KLO 695/03; KLO 543/02; KLO 815/03; KLO 595/04.
- ⁶² Minit Pegawai daerah Kinta bertarikh 29 Mei 1905.
- ⁶³ Rimba, *Bygone Selangor*, Kuala Lumpur, 1922.
- ⁶⁴ *Perak Pioneer*, 9 Januari 1895.